

BARIŠA PAVIČIĆ
ODVJETNIČKI URED

ADRESA
Petra i Tome Erdody 12, 10 000 Zagreb, Croatia

KONTAKT BROJEVI
Tel: +385 1 789 79 39, Fax: +385 1 7988 554
Mob: +385 91 9804 555

WEB
barisa.pavicic@odvjetnik-barisapavicic.hr
www.odvjetnik-barisapavicic.hr

Na posl.br. predmeta: St-916/2022

U Zagrebu, 14. ožujka 2023. godine

TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
STALNA SLUŽBA U KARLOVCU

Dužnik: **NEPCE SVIJET d.o.o.** sa sjedištem u Zagrebu, Ulica Pavla Hatza 14, OIB: 64341686222, zastupani po direktoru Nevenu Perici, Zagreb, Ulica Ivana Dežmana 5, svi zastupani po odvjetniku Bariši Pavičiću iz Zagreba, Petra i Tome Erdoedyja 12;

Vjerovnici: **I. Jušte Puharić** iz Makarske, Trg Tina Ujevića 2, OIB: 09819688888,

II. NLK trgovina i distribucija d.o.o., Zagreb, Slavonska avenija 1C, OIB: 19391820383

zastupani po odvjetniku Vladi Laliću iz Odvjetničkog društva Grubišić & Lović & Lalić d.o.o., Zagreb, Radnička cesta 52;

Ž A L B A

dužnika

prilog

I/ Dužnik je dana zaprimio rješenje Naslovnog suda gornjeg poslovnog broja od dana 27. veljače 2023. godine (dalje u tekstu: Rješenje), kojim Rješenjem je odbijen dužnikov prijedlog za prekid predstečajnog postupka gornjeg poslovnog broja.

Protiv navedenog Rješenja, dužnik u zakonskom roku podnosi predmetnu žalbu, kojom isto pobija u cijelosti i to zbog svih žalbenih razloga predviđenih odredbom članka 353. stavka 1. u vezi sa člankom 381. Zakona o parničnom postupku, a čija je primjena utemeljena na odredbi članka 10. Stečajnog zakona ("Narodne novine" broj 71/15, 104/17, dalje u tekstu: SZ), sve kako je to obrazloženo u nastavku ove žalbe.

II/ Prvenstveno, dužnik ukazuje da je Naslovni sud u pobijanom Rješenju pogrešno protumačio zaključke Visokog trgovačkog suda iz rješenja od dana 17. siječnja 2023. godine kao da bi istim bilo Naslovnom sudu naređeno odbiti prijedlog dužnika, unatoč postojanju osnove za određivanje prekida.

Naime, predmetnim drugostupanjskim rješenjem Visoki trgovački sud je upravo potvrdio da je prekid predstečajnog postupka moguć, ali je, jer je našao da relevantne okolnosti odnosa načela hitnosti i svrhe samog predstečajnog postupka u rješenju Naslovnog suda o prekidu postupka nisu bile dovoljno obrazložene, vratio predmet Naslovnom sudu uz nalog:

„U ponovnom postupku prvostupanjski sud će ponovno odlučiti o dužnikovom prijedlogu za prekid predstečajnog postupka uzevši u obzir navedeno u ovoj odluci, te će potom donijeti novu odluku koju će valjano obrazložiti.“

Dakle, evidentno je da je svrha vraćanja prijedloga za prekid postupka Naslovnom sudu na ponovno odlučivanje bila donošenje nove odluke u kojoj će biti obrazložene okolnosti zbog kojih drugostupanjski sud, iz sadržaja ukinutog rješenja, nije mogao utvrditi jesu li ispunjene pretpostavke za prekid postupka s obzirom na načelo hitnosti istog.

Pritom činjenica da je drugostupanjski sud u svom rješenju istaknuo da isti *„ocjenjuje kako u konkretnom slučaju prekid predstečajnog postupka nije u interesu vjerovnika i zakonom predviđenih ciljeva predstečajnog postupka“* ne može biti tumačena kao nalog Naslovnom sudu da *„slijepo“* odbije prijedlog dužnika, a sve s obzirom da je Naslovni sud očito, već prilikom donošenja ukinutog rješenja iz cjelokupnog stanja spisa utvrdio da je prekid postupka upravo u interesu vjerovnika te štoviše jedini način da se ostvari svrha predstečajnog postupka.

Upravo suprotno od naloga drugostupanjskog suda Naslovni sud u pobijanom Rješenju uopće ne navodi niti obrazlaže zašto sada temeljem identičnog činjeničnog stanja temeljem kojeg je donio ukinuto rješenje o prekidu postupka smatra da prijedlog dužnika treba odbiti, već isključivo citira ocjenu drugostupanjskog suda.

Dakle, pobijano Rješenje ne sadrži razloge o odlučnim činjenicama i okolnostima na koje je ukazano drugostupanjskim rješenjem odnosno isto ne sadrži NIKAKVE razloge o utjecaju prekida postupka na ostvarenje ciljeva predstečajnog postupka i interes vjerovnika, o tome zašto odluka u predmetnom predstečajnom postupku ovisi ili ne ovisi o odlučivanju o kaznenim prijavama podnesenim protiv spornih vjerovnika niti o odnosu načela hitnosti i ostvarenja ciljeva predstečajnog postupka.

Slijedom navedenog, ostvaren je žalbeni razlog iz članka 354. stavka 2. točke 11. ZPP-a jer pobijano Rješenje evidentno ne sadrži razloge o odlučnim činjenicama, a koje odlučne činjenice se obrazlažu u nastavku ove žalbe.

Jednako tako iz obrazloženja pobijanog Rješenja proizlazi da se isto ne temelji na nikakvim materijalnim dokazima koji prileže spisu, nego isključivo na prekopiranom dijelu drugostupanjskog rješenja, a što predstavlja i povredu članka 8. ZPP-a prema kojem sud odluku o tome koje će činjenice uzeti kao dokazane odlučuje prema svom uvjerenju, ali na temelju savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza zasebno i svih dokaza zajedno, a i na temelju rezultata cjelokupnog postupka.

III/ Dužnik posebno naglašava da je prekid predstečajnog postupka gornjeg poslovnog broja očito u interesu vjerovnika te je, štoviše, isti nužan kako bi se ostvario cilj predstečajnog postupka gornjeg poslovnog broja.

Naime, nesporno je da o odluci po kaznenoj prijavi dužnika kao prijavitelja ovisi pravo spornih vjerovnika NLK trgovina i distribucija d.o.o. i Jušte Puharić da glasaju ili ne glasaju o

predloženom planu restrukturiranja dužnika, a sve jer iz samog sadržaja kaznenih prijava jasno proizlazi da sporni vjerovnici nemaju tražbine prema ovdje dužniku te kako su neovlašteno ovršne isprave – bjanko zadužnice podnijeli na naplatu, to je jasno da nema mjesta njihovome glasanju o predloženom planu restrukturiranja dužnika.

Pritom je postojanje tražbina spornih vjerovnika osporio i predstečajni povjerenik pravilno zaključujući u odnosu na prijavljenu tražbinu spornog vjerovnika Jušte Puharića:

„U svojoj prijavi tražbine s nadnevkom 14.04.2022. vjerovnik Jušte Puharić pod „pravnom osnovom tražbine“ navodi „Sporazum o partnerstvu od 9.8.2017. i Aneks broj 1 Sporazuma o partnerstvu od 12.1.2019.“ Pod „dokazom o postojanju tražbine (npr. račun, izvadak iz poslovnih knjiga)“ navodi se „Aneks broj 1 Sporazuma o partnerstvu od 12.1.2019.“

Ugovor i dodatak (aneks) ugovora nisu u ovom slučaju tražbine već predstavljaju samo pravnu osnovu za mogući nastanak tražbine. Kolike, po kojoj osnovi, s kojim danom nastanka i u kojem iznosu to je trebalo biti određeno računom, terećenjem ili nekom drugom ispravom koja bi bila „dokaz o postojanju tražbine“. Taj dokaz nije priložen-dakle zaključak je da ga nema“.

Jednako tako u odnosu na spornog vjerovnika NLK trgovina i distribucija d.o.o. predstečajni povjerenik ispravno utvrđuje:

„I u ovom slučaju Ugovor sam po sebi ne predstavlja tražbinu već samo pravnu osnovu za mogući nastanak tražbine. Na isti način kao i u slučaju I. vjerovnika u prijavi tražbine kao i u čitavom dosadašnjem tijeku postupka nisu predloženi bilo kakvi dokazi o postojanju tražbine. Nije poznato o kakvoj se tražbini radi (račun, terećenje, obavijest o dugu i sl.) kada je tražbina nastala, do kada ju je dužnik bio obavezan podmiriti, koliko kasni s plaćanjem, i konačno, iznos tražbine i njen opis, to jest na što se odnosi.“

Dokaz: uvid u spis ovosudnog predmeta;

uvid u podnesak povjerenika od dana 15.02.2023. godine;

S obzirom da su prema SZ-u vjerovnici dužni dokazati svoju tražbinu i to još kod prijave tražbina, a sporni vjerovnici svoje prijavljene tražbine nisu dokazali, to je očito da bi dopuštanje istima daljnje sudjelovanje u postupku gornjeg poslovnog broja direktno rezultiralo neostvarenjem cilja predstečajnog postupka.

Nadalje, dužnik ovim putem naglašava da su predmetne kaznene prijave protiv spornih dužnika u međuvremenu dopunjene i nedvojbeno dokazuju postojanje kriminalnog postupanja na strani spornih vjerovnika.

Dokaz: dopune kaznenih prijava protiv spornih vjerovnika;

Dakle, ukoliko se postupak gornjeg posl. broja ne prekine te ukoliko se spornim vjerovnicima dopusti glasanje o planu restrukturiranja dužnika, izgledno je da će sporni vjerovnici glasati protiv sklapanja predstečajne nagodbe, što će za posljedicu imati ne izglasavanje plana restrukturiranja društva, a što će kao daljnju posljedicu imati otvaranje stečajnog postupka nad društvom dužnika.

Naime, dužnikov plan restrukturiranja predviđa podmirenje tražbina vjerovnika u znatnom postotku od iznosa priznatih tražbina, a iz čega je evidentno da je upravo i jedino nastavak ovosudnog predstečajnog postupka protivan interesu stvarnih vjerovnika dužnika jer će takav postupak, uz sudjelovanje spornih vjerovnika, zacijelo rezultirati neizglasavanjem plana restrukturiranja odnosno isti će prevenirati ostvarenje ciljeva predstečajnog postupka.

Dokaz: uvid u plan restrukturiranja u ovosudnom postupku;

Posebno se ukazuje da su i sporni vjerovnici već prethodno u ovosudnom postupku glasali protiv plana restrukturiranja i to bez ikakvog pravnog interesa/razloga za takvo protivljenje odnosno isključivo iz objesti te sa namjerom onemogućiti ostvarenje svrhe ovog predstečajnog postupka, pa je očigledno da će isti ponovno glasati protiv izmijenjenog plana restrukturiranja i s obzirom na postojeću strukturu vjerovnika i vrijednost njihovih tražbina, takvim protivljenjem onemogućiti izglasavanje plana restrukturiranja odnosno uzrokovati otvaranje stečaja nad dužnikom, a sve na štetu ostalih stvarnih vjerovnika i samog dužnika.

Dokaz: uvid u spis ovosudnog postupka;

Dakle, jedino bi neuspjeh predstečajne nagodbe (a koji neuspjeh je izvjestan ako se dopusti glasanje spornim vjerovnicima jer je iz cjelokupnog stanja spisa evidentno da će isti onemogućiti izglasavanje plana restrukturiranja) doveo do nastanka štete i nemogućnosti namirenja dužnikovih stvarnih vjerovnika, dok bi nastavak poslovanja značio sigurno namirenje tražbina istih u znatnom dijelu.

Navedeno pogotovo s obzirom da je iz cjelokupnog stanja spisa Naslovni sud utvrdio da unovčenje imovine dužnika ne bi bilo dostatno za namirenje prijavljenih tražbina vjerovnika u slučaju otvaranja stečajnog postupka. Štoviše, dužnik nema nikakve imovine za unovčenje, što znači da niti jedan vjerovnik ne bi bio namiren!

Naime, a sve kako je gore izloženo, svrha je predstečajnog postupka omogućiti nastavak poslovanja dužnika te namirenje vjerovnika upravo kroz prihode od daljnjeg poslovanja dužnika. U ovosudnom postupku je dužnik predložio Plan restrukturiranja, a iz kojeg je vidljivo upravo da bi nastavkom poslovanja tražbine dužnikovih vjerovnika bile namirene u znatnom iznosu, a čime bi bila ostvarena svrha predstečajnog postupka odnosno namirenje vjerovnika uz nastavak poslovanja dužnika koji je u općem interesu.

Dokaz: uvid u plan restrukturiranja u ovosudnom postupku;

Pritom predstečajni povjerenik pravilno utvrđuje: „U proteklom razdoblju od otvaranja postupka, dužnik je ostvario vidljive pomake u poslovanju na način da obveze prema dobavljačima i radnicima ispunjava na vrijeme, naplata prodane robe odvija se praktički bez odgode, u gotovini ili kreditnim/debitnim karticama, što sve zajedno jako dobro ilustrira stanje na bankovnim računima. Budući je stanje na računima određeno jedino stvarnim tijekom novca, odnosno ostvarenim priljevima i odljevima, a ne procjenama, to je najpouzdaniji i najsigurniji dokaz o smjeru u kojem se poslovanje razvija.“.

Dokaz: uvid u podnesak povjerenika od dana 15.02.2023. godine;

Dakle, ostvarenje svrhe predstečajnog postupka u predmetu gornjeg poslovnog broja moguće je, a uz to i izvjesno, jedino i isključivo kroz nastavak poslovanja dužnika, a koji neće biti moguć ukoliko se dopusti spornim vjerovnicima da opstruiraju sklapanje predstečajne nagodbe.

Iz navedenog jasno proizlazi **da o odluci po podnesenim kaznenim prijavama protiv spornih vjerovnika itekako ovisi odluka odnosno način okončanja ovosudnog predstečajnog postupka s obzirom da bi nastavak postupka značio sudjelovanje spornih vjerovnika u glasanju o Planu restrukturiranja dužnika, a za koje je učinjeno izvjesnim da namjeravaju, bez ikakve pravne osnove i na štetu svih stvarnih vjerovnika dužnika,**

glasovati protiv predmetnog plana restrukturiranja te na taj način onemogućiti ostvarenje ciljeva ovosudnog predstečajnog postupka.

Dakle, jasno je da je u konkretnome slučaju formalističko tumačenje odredbe članka 11. stavka 2. u apsolutnoj suprotnosti sa osnovnim ciljem predstečajnog postupka, a to je NAMIRENJE VJEROVNICA, što je u slučaju konkretnog dužnika nastavak poslovanja (predstečaj), a ne unovčenje nepostojeće imovine (stečaj).

Evidentno je da je Naslovni sud u pobijanom Rješenju u cijelosti propustio utvrditi gore navedene činjenice koje jasno i nedvojbeno proizlaze iz spisa gornjeg poslovnog broja, pa da je **posljedično u pobijanom Rješenju pogrešno i nepotpuno utvrđeno činjenično stanje, a što je žalbeni razlog prema članku 355. ZPP-a.**

IV/ U konačnici se ukazuje i da je način na koji je Naslovni sud u pobijanom Rješenju, ali i drugostupanjski sud u drugostupanjskom rješenju, odlučio na postupak gornjeg poslovnog broja primijeniti načelo hitnosti protivan najprije pravnoj logici, a potom i praksi Vrhovnog suda Republike Hrvatske.

Naime, iz svega gore navedenog jasno je da je u konkretnom slučaju ostvarenje cilja predstečajnog postupka moguće jedino i isključivo ako se usvoji prijedlog dužnika za prekidom postupka do odluke po kaznenim prijavama protiv spornih vjervovnika.

Dakle, proizlazi da u ovom predmetu **postoji antinomija između načela hitnosti predstečajnog postupka koje proizlazi iz članka 11. stavka 2. SZ-a te samog cilja predstečajnog postupka predviđenog člankom 2. SZ-a.**

Niti Naslovni niti drugostupanjski sud u svojim odlukama nisu obrazložili na koji su način riješili predmetnu antinomiju niti zašto smatraju da je u konkretnom slučaju uopće, pored jasne odredbe o cilju predstečajnog postupka, potrebno odluke temeljiti primarno i isključivo na općem načelu kad se ista u pravilu koriste radi popunjavanja pravnih praznina.

Upravo zato se Vrhovni sud Republike Hrvatske iznimno rijetko poziva na sama načela, a sudac Vrhovnog suda Republike Hrvatske dr.sc. Jadranko Jug isto tumači kako slijedi: „*Najčešća primjena pravnih načela u obrazloženjima odluka VSRH je dopunska primjena pravnih načela. To znači da VSRH u obrazloženju svoje odluke navodi konkretnu zakonsku odredbu koju je nižestupanjski sud pravilno ili nepravilno primijenio, a uz nju navodi i pravno načelo koje je primjenjivo na konkretan slučaj...*“.

Nadalje, temeljem pregleda odluka Vrhovnog Suda Republike Hrvatske sudac zaključuje: „*da se VRSHR vrlo rijetko u obrazloženjima svojih odluka koristi pravnim načelima. Moglo bi se također zaključiti da je pozivanje VSRH na neko pravno načelo više iznimka nego pravilo*“.

Prilog: *Primjena pravnih načela u odlukama Vrhovnog suda Republike Hrvatske; dr. sc. Jadranko Jug, Pravna načela u pravnoj teoriji i sudskom odlučivanju; Rijeka, listopad 2014;*

Međutim, kad se Naslovni sud već odlučio temeljem načela hitnosti odbiti prijedlog dužnika, onda je bio dužan obrazložiti na koji način je riješio antinomiju između načela hitnosti i cilja predstečajnog postupka, a što je propustio učiniti, pritom čineći bitnu povredu odredaba parničnog postupka koja ujedno ukazuje i na pogrešnu primjenu materijalnog prava u pobijanom Rješenju.

Naime, dužnik ovim putem ukazuje da se u praksi u pravilu ovakva antinomija rješava primjenom juridičkog kriterija specijalnosti (*lex specialis derogat legi generali*), a primjenu kojeg kriterija u

praksi Vrhovnog suda Republike Hrvatske najbolje pojašnjava profesor Burazin, predstojnik Katedre za opću teoriju prava i države Pravnog fakulteta u Zagrebu navodeći kako slijedi:

„Prema kriteriju specijalnosti, koji se zasniva na načelu pravednosti (u klasičnom smislu – suum cuique tribuere) i spoznaji da sa svim osobama koje pripadaju istoj kategoriji treba postupati jednako, pravna norma koja na poseban način uređuje određeni društveni odnos ima prednost u primjeni pred pravnom normom koja taj odnos uređuje općenito. Dakle, pretpostavka primjene kriterija specijalnosti jest utvrđivanje sadržaja pravnih normi koje se nalaze u proturječju. I upravo činjenica da uporaba kriterija specijalnosti zahtijeva utvrđivanje sadržaja, a ne trenutka nastanka, odnosno hijerarhijski položaj normativnih dispozicija u proturječju, kriterij specijalnosti čini prihvatljivijim načinom rješavanja antinomija u odnosu na ostale navedene kriterije.“

Prilog: *Kriterij specijalnosti kao sredstvo rješavanja antinomija između općih načela prava; Luka Burazin, dipl. iur.,*

Gledajući sadržaj članka 11. stavka 2. SZ-a odmah je vidljivo da je isti općenitiji od članka 2. stavka 1. SZ-a s obzirom da se članak 11. stavak 2. SZ-a odnosi i na predstečajni i na stečajni postupak, a koja dva postupka imaju različitu proceduru i posve različite ciljeve, dok se članak 2. stavak 1. SZ-a odnosi isključivo na predstečajni postupak te detaljno opisuje ciljeve odnosno *ratio* predstečajnog postupka, a to je namirenje vjerovnika kroz održavanje djelatnosti dužnika.

Dakle, kako je, temeljem gore navedenog, u predmetnom slučaju evidentno da je prekid postupka nužan za ostvarenje cilja predstečajnog postupka te da, u slučaju antinomije između članka 2. stavka 1. i članka 11. stavka 2. SZ-a, **sukladno kriteriju posebnosti (*lex specialis derogat legi generali*) prednost treba dati članku 2. stavku 1. SZ-a odnosno cilju predstečajnog postupka**, to je evidentno da je Naslovni sud u pobijanom Rješenju pogrešno primijenio materijalno pravo kad se u točki 15. obrazloženja pobijanog rješenja pozvao na članak 11. stavak 2. SZ-a umjesto na relevantni članak 2. stavak 1. SZ-a.

Gore izneseno predstavlja **pogrešnu primjenu materijalnog prava od strane Naslovnog suda u pobijanom Rješenju**, a što je predstavlja žalbeni razlog sukladno članku 356. ZPP-a.

V/ Naposljetku, Dužnik prilaže predmetnoj žabi rješenja Trgovačkih sudova kojim aje određen prekid predstečajnog postupka i koje odluke govore u prilog navodima Dužnika da je prekid postupka sklapanje predstečajne nagodbe ne samo moguć, već i nužan u slučajevima kao što je predmetni.

Prilog: *Rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu posl.br. St-2891/21 od dana 25.07.2022. godine;*
Rješenje Trgovačkog suda u Varaždinu posl.br. Stpn-32/15;

VI/ Sijedom svega navedenog: dužnik predlaže drugostupanjskom sudu napadano rješenje ukinuti te donijeti novo rješenje kojim će se usvojiti prijedlog dužnika za prekid predstečajnog postupka gornjeg poslovnog broja.

NEPCE SVIJET d.o.o.,
zastupani po: